

॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥

वृत्तं घटोत्कचं क्रूरैर्मरुद्भिरिव वासवं ॥ दृष्ट्वा कर्णो मे हेष्वा सो योधया मासराक्षसं ॥ ८२ ॥ घटोत्कचस्ततः कर्णं विध्वापंच भिराशुगैः ॥ ननादभैर वनादंभीषय
 न्सर्वपार्थिवान् ॥ ८३ ॥ भूयश्चांजलिकेनाथसमार्गणगणं महत् ॥ कर्णहस्तस्थितं चापं चिच्छेदाशुघटोत्कचः ॥ ८४ ॥ अथान्यद्भुनरादाय हृढं भारसहं महत् ॥
 विचकर्ष बलात्कर्णं इंद्रायुधमिवोच्छ्रितं ॥ ८५ ॥ ततः कर्णो महाराज प्रेषयामास सायकान् ॥ सुवर्णपुंखाच्छत्रुघ्नान् खेचरान् राक्षसान् प्रति ॥ ८६ ॥ तद्वाणैर
 दितं यथं राक्षसां पीनवक्षसां ॥ सिंहेनेवादि तं वन्यं गजानामाकुलं कुलं ॥ ८७ ॥ विधम्य राक्षसान्वाणैः साश्वसूतगजान्विभुः ॥ ददाह भगवान्वाङ्मूर्तानी वयुगक्षये
 ॥ ८८ ॥ सहत्वा राक्षसींसेनां शुभेसूतनंदनः ॥ पुरेव त्रिपुरं दग्ध्वा दिवि देवो मे हेश्वरः ॥ ८९ ॥ तेषुराजसहस्रेषु पाण्डवे येषु मारिष ॥ नैनं निरीक्षितुमपि कश्चिच्छ
 क्कोति पार्थिव ॥ ९० ॥ ऋते घटोत्कचाद्राजन् राक्षसैर्द्राक्षन् महाबलात् ॥ भीमवीर्यबलोपेता क्रुद्धा द्वैव स्वता दिव ॥ ९१ ॥ तस्य क्रुद्धस्य नेत्राभ्यां पावकः समजाय
 त ॥ महोल्काभ्यां यथाराजन्सां चिषः स्नेहं बिंदवः ॥ ९२ ॥ तलंतलेन सहत्यसं दस्य दशनच्छदं ॥ रथमास्थाय च पुनर्मायया निर्मितं तदा ॥ ९३ ॥ युक्तं गजनिभै
 र्वाहैः पिशाचवदनैः खरैः ॥ समसूतमब्रवीत् क्रुद्धः सूतपुत्राय मां वह ॥ ९४ ॥ स ययौ घोररूपेण रथे नरथिनां वरः ॥ दूरं यंसूतपुत्रेण पुनरेव विशापते ॥ ९५ ॥ सचिक्षे
 पपुनः क्रुद्धः सूतपुत्राय राक्षसः ॥ अष्टचक्रां महाघोरामशानिं रुद्रनिर्मितां ॥ ९६ ॥ द्वियोजनसमुत्सेधां योजनायामविस्तरां ॥ आयसीं निचितां शूलैः कदंबमिव
 केशरैः ॥ ९७ ॥ तामवपुत्य जग्राह कर्णो न्यस्य महद्भुजः ॥ चिक्षेप चैनां तस्यैव स्यंदनात् सो वपुषु वे ॥ ९८ ॥ साश्वसूतध्वजं यानं भस्मरुत्वामहाप्रभा ॥ विवेश व
 सुधां भित्वासुरास्तत्र विसिस्मियुः ॥ ९९ ॥ कर्णं तु सर्वभूतानि पूजयामासुरं जसा ॥ यदवपुत्य जग्राह देवस्तृणं महाशनिं ॥ १०० ॥ एवं कृत्वा रणे कर्णं आरुरो
 हरं यं पुनः ॥ ततो मुमोच नाराचान् सूतपुत्रः परंतपः ॥ १ ॥ अशक्यं कर्तुमन्येन सर्वभूतेषु मानद ॥ यदकर्णी तदा कर्णः संग्रामे भीमदर्शने ॥ २ ॥ सहन्यमानो नारा
 चैर्धाराभिरिव पर्वतः ॥ गंधर्वनगराकारः पुनरंतरर्धीयत ॥ ३ ॥ एवं स वै महाकायो मायया लाघवेन च ॥ अस्त्राणि तानि दिव्यानि जघान रिपुसूदनः ॥ ४ ॥ निह
 न्यमानेष्वेतेषु मायया तेन राक्षसा ॥ असंभ्रांतस्तदा कर्णस्तद्रक्षः प्रत्ययुध्यत ॥ १०५ ॥

॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ १०५ ॥